روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی
توسعه ایرانی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیرمسئول: مسعود حیدری
زیرنظر شورای سردبیری
مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه، نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
نشانی سایت: toseeirani.ir
اینستاگرام: @tosee_irani
ایمیل: toseirani@gmail.com

آنلاین
toseeirani.ir
شماره ۲۰۹۴ / پنجشنبه ۱۸ دی ۱۴۰۴ / ۱۸ رجب ۱۴۴۷ / ۸ ژانویه ۲۰۲۶

منهای فوتبال

خانه بسکتبال تعطیل شد

در حالی که لیگ برتر بسکتبال روزهای شلوغ و حساسی را سپری می‌کند، سالن محمود مشحون به دلیل عملیات عمرانی از دسترس خارج شده است. فدراسیون بسکتبال پروژه تعویض کف پوش‌ها، خط‌کشی مجدد و بازسازی راهروهای این سالن را آغاز کرده، اما همزمانی این تعمیرات با مسابقات لیگ، تیم‌های تهرانی را با چالش جدی مواجه کرده است.

این در حالی است که فوتبال هم شرایط مشابهی داشت و سرخابی‌های پایتخت ابتدا به شهر قدس منتقل شدند و پس از آن در نیم‌فصل دوم در شهر دیگری باید بازی‌های‌شان را دنبال کنند و حالا بازی روز دوشنبه استقلال مقابل رعد پدافند در سالن شهید کشوری شهر قدس برگزار خواهد شد.

تیم‌های استقلال تهران و طبیعت اسلامشهر که بازی‌های خانگی خود را در این تالار برگزار می‌کردند، حالا مجبور به پیدا کردن زمین جایگزین هستند. طبق برنامه‌ریزی، تیم استقلال دوشنبه هفته آینده باید در سالن شهید کشوری شهر قدس از رقیب خود میزبانی کند. تیم طبیعت این هفته در گرگان مهمان شهرداری است و هفته بعد نیز با قرعه استراحت روبه‌رو است؛ اما در ادامه لیگ با مشکل مواجه خواهد شد.

نگرانی اصلی فراتر از لیگ است؛ اگر بازسازی این سالن طولانی شود، بسکتبال ایران با یک بحران ملی روبه‌رو خواهد شد. سالن آزادی تنها سالن کاملا استاندارد بسکتبال در کشور است و طولانی شدن روند تعمیرات می‌تواند میزبانی و تمرینات تیم ملی بسکتبال در پنجره دوم مقدماتی جام جهانی را مختل کند. تسریع در اتمام این پروژه حالا باید اولویت اصلی فدراسیون باشد تا تیم ملی خانه خود را از دست ندهد و همچنین نظم بازی‌های هفته پایانی لیگ پیش از پلی‌آف حفظ شود.

غیبت دو چهره در کاپ آسیا

نوشاد عالمیان و بنیامین فرجی دو بازیکن ایران هستند که بر اساس رنکینگ جهانی و به عنوان دو بازیکن برتر ایران در بخش مردان این رده‌بندی، به حضور در کاپ آسیا دعوت شده‌اند. این در حالی است که با نظر این دو بازیکن و تصمیم کادر فنی، آنها به دلیل درگیری همزمان در مسابقات بین المللی دیگر، از حضور در کاپ آسیا کناره‌گیری کردند. نوشاد عالمیان به دلیل حضور در مسابقات بین‌المللی عمان و فرانسه و بنیامین فرجی به دلیل شرکت در اردوی تمرینی ژاپن و مسابقات قطر، قید شرکت در کاپ آسیا را زدند.

با توجه به اینکه دعوت از بازیکنان برای مسابقات کاپ آسیا بر اساس رنکینگ جهانی انجام می‌شود، امکان جایگزین شدن بازیکنان دیگر به جای عالمیان و فرجی وجود ندارد. بدین ترتیب نداشهسواری و شیما صفایی تنها نمایندگان ایران در کاپ آسیا هستند که در بخش زنان این رقابت‌ها به میدان می‌روند. مسابقات تنیس روی میز کاپ آسیا از ۱۵ تا ۱۹ بهمن در هایکو چین برگزار خواهد شد.

رحمان، دیواری مقابل والنسیا

زاهد والنسیا در سال ۲۰۲۵ و در مسابقات جهانی عملکرد فوق‌العاده‌ای داشت. او در دور نخست ۱۰ بر صفر داهیاز هند را برد، سپس با همین نتیجه کشتی‌گیر الجزایر را شکست داد و در سومین مبارزه نیز با نتیجه مشابه ۱۰ بر صفر از سد کشتی‌گیر لیتوانی گذاشت. والنسیا در نیمه‌نهایی نیز هفت بر صفر کامران قاسمپور را برد و در فینال نیز ۱۲ بر صفر از سد ایشیگورو ژاپنی گذشت تا در مجموع با رکورد خیره‌کننده کسب ۴۹ امتیاز بدون دادن حتی یک امتیاز قهرمان جهان شود. اما در فصل ۲۰۲۵ تنها دو کشتی‌گیر از والنسیا امتیاز گرفتند که یکی از آنها ایرانی بود.

در وزن ۸۶ کیلوگرم تورنمنت رنکینگ کرواسی، ابوالفضل رحمانی پس از استراحت در دور نخست، در دور دوم با نتیجه پنج بر دو مغلوب زاهید والنسیا شد. در واقع رحمانی تنها کشتی‌گیری بود که در سال ۲۰۲۵ با اختلاف اندک به والنسیا باخت.

دیگر کشتی‌گیری که در سال ۲۰۲۵ توانست از والنسیا امتیاز بگیرد، ناتان جکسون آمریکایی بود که در شکست ۱۲ بر دو برابر والنسیا دو امتیاز کسب کرد.

آمار زاهد والنسیا در سال ۲۰۲۵:
- قهرمانی جهان/قاره‌ای/سری رنکینگ
- ۱۲ بر دو صفر باخت
- با رکورد کسب ۱۱۶ امتیاز و از دست دادن ۴ امتیاز

چرا اندونگ به بزرگ‌ترین مشکل این روزهای استقلال تبدیل شده است

کالبدشکافی یک بحران

آریا طاری

در فوتبال ایران، استقلال همیشه با بحران‌های خودساخته عجین بوده، اما آنچه در دی‌ماه ۱۴۰۴ پیرامون نام دیدیه اندونگ می‌گذرد، فراتر از یک سوءمدیریت ساده است؛ این یک خودزنی حرفه‌ای در اوج نیاز است. در روزهایی که آسمان استقلال به دلیل بسته بودن پنجره نقل‌وانتقالات ابری است، از دست دادن ستاره‌ای که ستون فقرات تیم محسوب می‌شد، مانند بریدن طناب نجات در میان اقیانوس است. اما این قصه، فقط قصه یک بازیکن نیست؛ قصه نبردی است میان مدیریت آماتور و ایجنتی که فقط به منفعت خودش فکر می‌کند.

دیدیه اندونگ وقتی به استقلال آمد، کسی انتظار نداشت هافبکی که سابقه لیگ برتر انگلیس و لوشامپیونه را در کارنامه دارد، این‌قدر زود با اتمسفر فوتبال ایران خو بگیرد. او خیلی زود تبدیل به موتور تیم شد. در هر بازی، او بیشترین مسافت را طی می‌کرد، دقیق‌ترین پاس‌ها را می‌داد و انگار تنها کسی بود که در آشفته‌بازار تاکتیکی تیم، می‌دانست باید کجا بایستد. اما افسوس که فوتبال فقط در مستطیل سبز جریان ندارد.

داستان از جایی ترسناک می‌شود که به پرونده حقوقی او نگاه می‌کنیم. بر اساس اسنادی که در آذرماه ۱۴۰۴ لو رفت، اندونگ و وکلایش بیش از ۵۰ ایمیل رسمی به باشگاه استقلال ارسال کرده بودند. موضوع؟ نه تقاضای آپشن‌های نجومی بود و نه بهانه‌جویی برای جدایی. او صرفا خواستار تمدید ویزای کار، مجوز اقامت و پروانه اشتغال خود بود. تصور کنید؛ بازیکنی با ارزش چند صد هزار دلاری، در پایتخت ایران زندگی می‌کند و هر لحظه بیم آن را دارد که به دلیل انقضای مدارک قانونی، توسط پلیس مهاجرت بازداشت یا دیپورت شود. مدیران استقلال (به‌ویژه تیم تحت مدیریت علی تاجرنیا) در تمام این مدت کجا بودند؟ آنها سرگرم چه پروژه‌ای بودند که تمدید یک ویزای ساده برای‌شان از فتح قله قاف سخت‌تر بود؟ این بی‌توجهی، همان «دلیل موجه» یا Just Cause را به دست اندونگ و مدیر برنامه‌هایش داد تا ماشه فسخ را بچکانند.

اما نباید ساده‌لوح بود. در حالی که مدیریت استقلال در خواب زمستانی بود، مدیر برنامه‌های اندونگ در حال چیدن یک پازل هوشمندانه بود. ایجنت‌ها در فوتبال امروز، شکارچیان ضعف مدیریت هستند. وقتی آنها دیدند باشگاه استقلال حتی در الفبای اداری (مانند ویزا) لنگ می‌زند، از این فرصت طلایی برای بازی بزرگ استفاده کردند.

شایعاتی که در تیرماه ۱۴۰۴ مبنی بر مذاکره این بازیکن با پرسپولیس شنیده می‌شد، حالا در دی‌ماه با فرمتی جدید تکرار شد. مدیر برنامه اندونگ با استفاده از اهرم فسخ یک‌طرفه، باشگاه را در گوشه رینگ قرار داد. او می‌دانست استقلال پنجره‌اش بسته است و اگر اندونگ برود، هیچ راهی برای جایگزینی او وجود ندارد. پس بهترین زمان برای امتیاز گرفتن بود. تهدید به جدایی، ارسال نامه فسخ به فیفا در تاریخ ۲۱ آذر (۱۲ دسامبر) و سپس عقب‌نشینی‌های استراتژیک، همگی بخشی از یک نمایش قدرت بود تا قرارداد جدیدی با مبالغی بسیار بالاتر (گفته می‌شود تا دو سال دیگر و مبالغی فراتر از ۱.۲ میلیون دلار) به باشگاه تحمیل شود.

در حالی که رسانه‌ها در اواخر آذرماه خبر از فسخ قطعی اندونگ می‌دادند، باشگاه استقلال ناگهان خرگوشی از کلاه درآورد و مدعی شد قرارداد او تا سال ۲۰۲۷ (و برخی منابع ۲۰۲۸) تمدید شده است! اینجا بود که سرگیجه هواداران شروع شد. سوال بزرگ حقوقی اینجاست؛ اگر اندونگ قراردادش را رسما در سازمان لیگ و فیفا فسخ کرده باشد، قرارداد جدید او یک ثبت جدید محسوب می‌شود. اما مگر پنجره استقلال بسته نیست؟ چطور باشگاهی که حق ثبت بازیکن جدید ندارد، می‌تواند قراردادی را که پیش‌تر فسخ شده، دوباره ثبت کند؟ مدیران استقلال با اعتماد به‌نفسی عجیب مدعی‌اند که فسخ ثبت نشده بود. اما اسناد خبرگزاری‌های معتبر نشان می‌دهد نامه فسخ به فدراسیون و فیفا رسیده است. این یعنی استقلال در یک میدان مین حقوقی قدم می‌زند. اگر او بازی کند و رقبا شکایت کنند، احتمال سه بر صفر شدن تمام بازی‌هایی که اندونگ در آنها حضور داشته، مثل شمشیر داموکلس بالای سر باشگاه است.

سوال بزرگ حقوقی اینجاست؛ اگر اندونگ قراردادش را رسما در سازمان لیگ و فیفا فسخ کرده باشد، قرارداد جدید او یک ثبت جدید محسوب می‌شود. اما مگر پنجره استقلال بسته نیست؟ چطور باشگاهی که حق ثبت بازیکن جدید ندارد، می‌تواند قراردادی را که پیش‌تر فسخ شده، دوباره ثبت کند؟

آقایان نشسته بر صندلی ریاست! استقلال ملک شخصی شما نیست که با آزمون و خطا اداره‌اش کنید. چطور ممکن است در شرایطی که می‌دانید حق خرید بازیکن ندارید، بادست خودتان ستاره تیم را به سمت فسخ سوق دهید؟ چرا باید اجازه دهید یک مدیر برنامه برای باشگاه بزرگی مثل استقلال تعیین تکلیف کند و با احساسات میلیون‌ها هوادار بازی کند؟

مدیریت استقلال در این پرونده، نماد کامل مدیریت بحران‌زیست است. آنها اجازه می‌دهند بحران به اوج برسد، تیم را تا لبه پرتگاه می‌برند و بعد با یک قرارداد ترکمنچای جدید و دادن امتیازات بی‌حساب و کتاب به ایجنت‌ها، موقتا آتش را خاموش می‌کنند. اما این آتش زیر خاکستر است. از دست دادن تمرکز اندونگ و درگیری او با بازیکنانی مثل رامین رضاییان (که ریشه در همین حواشی دارد)، نشان می‌دهد که رختکن تیم هم تحت تاثیر این بی‌کفایتی‌هاست.

پرونده اندونگ، آینه تمام‌نمای وضعیت استقلال در سال ۱۴۰۴ است. آقای تاجرنیا و دوستان! اگر اندونگ برگردد و به دلیل شکایت رقبا، امتیازات استقلال کسر شود، یا اگر او برنگردد و تیم در نیم‌فصل دوم فرو بپاشد، دیگر هیچ عذرخواهی و استعفایی فایده نخواهد داشت. شما موتور تیم را در حالی خاموش کردید که هیچ قطعه یدکی در انبار ندارید. این نه مدیریت فوتبال، که یک تراژدی عمدی است.

چهره به چهره

رضاییان و جلالی به تمرین برگشتند، اما کماکان خواهان جدایی از استقلال هستند

معادله آبی

نازنین دشتی

عصر سه‌شنبه، دوربین‌های باشگاه استقلال تصویری را ثبت کردند که در نگاه اول، بوی آرامش می‌داد. رامین رضاییان و ابوالفضل جلالی، پابه‌پا به توپ در کنار بقیه. اما برای کسی که لایه‌های پنهان فوتبال ایران را می‌شناسد، این تصویر بیشتر شبیه به یک آتش‌بس اجباری بود تا بازگشت دلگرم‌کننده. استقلال در حال حاضر شبیه به خانه‌ای است که ستون‌هایش ترک خورده، اما ساکنانش برای حفظ ظاهر، ترک‌ها را با پوسترهای رنگی پوشانده‌اند. ماجرای رامین، ابوالفضل و عارف، داستان برخورد غرور ستاره‌ها با واقعیت عریان ناکامی است.

آمدن رامین به استقلال، بزرگ‌ترین بمب خبری سال بود. مردی که قرار بود جناح راست آبی‌ها را به اتوبان خوشبختی تبدیل کند، حالا خودش به ترافیکی از حواشی برخورد کرده است. رامین همیشه بزرگ‌تر از تیم بودن را دوست دارد؛ او سبک بازی خاص خود را دارد، جلو می‌رود، ضربه آزاد می‌زند و می‌خواهد مرکز ثقل تمام حملات باشد. اما مشکل از جایی شروع شد که کادر فنی متوجه شد نفوذهای بی‌امان رامین، حفره‌ای بزرگ در ساختار دفاعی ایجاد می‌کند. در بازی‌های نیم‌فصل اول، رامین نه آن ستاره بی‌چون‌وچرای بخش تهاجمی بود و نه مدافعی که بشود روی تمرکزش حساب کرد. بازگشت او به تمرینات پس از غیبتی که بوی اخراج می‌داد، بیشتر یک تصمیم مدیریتی بود تا فنی. باشگاه می‌داند که فسخ قرارداد با بازیکنی در ابعاد رامین، یعنی پذیرش یک شکست سنگین مالی و حیثیتی. اما آیا رامین مغضوب، می‌تواند دوباره همان بازیکنی باشد که برای لوگوی تیم رگ گردن برجسته می‌کرد؟ یا فقط منتظر است تا اولین پنجره باز شود و چمدان‌هایش را ببندد؟

ماجرای ابوالفضل جلالی، تلخ‌ترین بخش این درام است. بهترین پاسور استقلال در فصل نکونام گذشته و بازیکنی که هواداران او را الماس جناح چپ می‌دانستند، حالا به یک مهره خنثی تبدیل شده است. افت بدنی، مصدومیت‌های مشکوک و زمزمه‌های مربوط به سربازی، تمرکز او را به کل از بین برده است. بازگشت او به تمرینات، شاید یک فرصت دوباره به نظر برسد، اما در واقعیت، ابوالفضل در بن‌بست است. او می‌بیند که جایگاهش در تیم ملی را از دست داده و در استقلال هم دیگر آن اعتماد سابق وجود ندارد. برای او، بازگشت به تمرین یعنی تحمل وضعیت تا زمانی که تکلیفی برای آینده‌اش روشن شود. او می‌خواهد برود چون حس می‌کند در اتمسفر فعلی استقلال، در حال سوختن است.

عارف آقاسی داستان متفاوتی دارد. او برخلاف رامین و ابوالفضل، اهل هیاهو نیست. اما عملکرد او در قلب دفاع، صدای همه را درآورده است. اشتباهات فردی سریالی و عدم تمرکز در لحظات حساس، او را به سیبل انتقادات تبدیل کرده است. عارف در استقلال به دنبال آرامش بود، اما فشار پیراهن این تیم و انتظارات بالایی که از یک مدافع ملی‌پوش می‌رود، او را در هم شکسته. وضعیت او برای جدایی جدی‌تر از بقیه است؛ چراکه کادر فنی معتقد است استقلال در خط دفاعی به یک رهبر نیاز دارد، نه بازیکنی که خودش درگیر نوسانات روحی است.

اگر بخواهیم این کلاف سردرگم را باز کنیم، به سه متغیر اصلی می‌رسیم که اجازه نمی‌دهد این بازیکنان به سادگی از درِ باشگاه خارج شوند. بزرگ‌ترین اهرم فشار بر مدیریت باشگاه، محرومیت از نقل و انتقالات است. استقلال اگر همین فردا این سه نفر را بفروشد، با چه کسی جایگزین کند؟ بازی کردن در آسیا و نیم‌فصل دوم لیگ برتر، یعنی پذیرش سقوط مطلق. به همین دلیل است که مدیران باشگاه، حتی به قیمت نگاه‌های غضب‌آلود در تمرین، ستاره‌های ناراضی را نگه داشته‌اند. آنها ترجیح می‌دهند جسم بازیکن در تمرین باشد، حتی اگر روحش جای دیگری سیر کند.

هر سه بازیکن می‌دانند که حضور در جام جهانی ۲۰۲۶، آخرین ویترین بزرگ دوران حرفه‌ای‌شان خواهد بود. نشستن روی نیمکت استقلال یا تمرین در تیم «ب»، یعنی خط قرمز امیر قلعه‌نویی روی نام آنها. رامین و ابوالفضل به دنبال تیمی هستند که در آن فیکس باشند و دیده شوند. این تضاد منافع (نیاز استقلال به مهره و نیاز بازیکن به بازی کردن) به یک گره کور تبدیل شده است.

بازگشت به تمرین، به معنای حل شدن مشکلات نیست. وقتی یک مربی (در اینجا کادر فنی فعلی) اعتمادش را به بازیکنی از دست می‌دهد، بازگرداندن آن اعتماد ماه‌ها زمان می‌برد. بازیکنان حس می‌کنند مربی آنها را نمی‌خواهد و مربی حس می‌کند بازیکنان با تمام توان بازی نمی‌کنند.

اینکه سرمربی می‌خواهد این سه نفر از تیم بروند، حرف دل بخش بزرگی از هواداران است که از ستاره‌سالاری و بی‌تعصبی خسته شده‌اند. هوادار استقلال بازیکنی را می‌خواهد که وقتی تیم عقب است، زمین را به آتش بکشد، نه اینکه در فضای مجازی به دنبال پاک کردن نام تیم باشد.

اما واقعیت سخت مدیریتی می‌گوید جدایی بدون جایگزین، خودکشی است. استقلال در حال حاضر در وضعیتی است که نه راه پیش دارد و نه راه پس. بازگشت رامین و ابوالفضل به تمرینات، فقط یک مسکن برای یک درد مزمن است. این سه نفر شاید به تمرین برگشته باشند، اما ذهن‌شان خیلی وقت است که از کمپ حجازی رفته است. سوال اصلی اینجاست؛ آیا مدیریت استقلال می‌تواند قبل از اینکه این نارضایتی کل رختکن را بگیرد، پنجره را باز کند و خون تازه‌ای به رگ‌های تیم تزریق کند؟

اتفاق روز

چالش اوسمار ویرا برای یک پست مهم

بحران مدافع راست

پرسپولیس اولین قدم در بازار نقل‌وانتقالات زمستانه را با اعلام خبر جدایی سرژاوریه و فرشاد احمدزاده برداشت؛ دو بازیکنی که در لیست مازاد سرمربی سرخ‌پوشان پایتخت حضور داشتند. در ادامه هم ایگور سرگیف به پرسپولیس پیوست و حالا در شرایطی که اردوی آماده‌سازی زمستانه سرخ‌پوشان در کمپ اسپایر قطر در حال برگزاری است، مدیران باشگاه پرسپولیس در تلاش هستند تا بتوانند خواسته‌های نقل‌وانتقالاتی اوسمار ویرا را اجابت و لیست تیم خود را تقویت کنند.

به گزارش فوتبال ۳۶۰، اوریه در حالی در لیست مازاد اوسمار ویرا قرار گرفت که هنوز مدیران باشگاه با او برای جدایی به توافق نرسیده‌اند. برحسب آخرین خبرها، سرژ اوریه خواهان دریافت تمام رقم قرارداد خود از سرخ‌پوشان شده که همین مساله مناقشه ویژه‌ای را به وجود آورده و چالش‌ها در مسیر قطع همکاری با مدافع صاحب‌نام ساحل عاجی ادامه دارد. اتفاق مهم آنکه تلاش‌ها در مسیر جذب مدافع راست برای سرخ‌پوشان فعلا مثمرثمر نبوده و با گزینه‌های مدنظر اوسمار ویرا توافق حاصل نشده است.

تیر آمدن علیجانوف به سنگ خورد

خوجی‌اکبر علیجانوف، مدافع راست باتجربه ازبکستانی که در تمام دوران فوتبال خود را در تیم پاختاکور گذرانده، جدی‌ترین گزینه مدنظر سرخ‌پوشان برای پیوستن به پرسپولیس بود که مذاکرات با او و باشگاه ازبکستانی مثبت هم پیش رفت. در شرایطی که به نظر می‌رسید مقدمات برای امضای قرارداد همکاری با علیجانوف فراهم است، به یک‌باره تصمیم این مدافع باتجربه تغییر کرد و او به پیشنهاد پرسپولیس پاسخ منفی داد تا سرخ‌پوشان در مسیر جذب یک چهره نام‌آشنا برای تقویت سمت راست خط دفاعی تیم خود ناکام باشند.

گزینه جنجالی منتفی شد

آندرس فیلیپ، مدافع راست اهل کلمبیا که در تیم اتلتیکو ناسیونال این کشور عضویت دارد، دیگر گزینه معرفی‌شده از سوی اوسمار ویرا در مسیر تقویت فهرست سرخ‌پوشان بود. فارغ از مباحث قراردادی و ارزش‌گذاری یک میلیون یورویی او از سوی «ترانسفرمارکت» پیگیری‌های بیشتر مسئولان باشگاه پرسپولیس منتج به آن شده که مدافع ۳۰ ساله و کلمبیایی دچار بیماری قلبی است و همین مساله باعث شده تا سرخ‌پوشان قید همکاری با آندرس فیلیپ را هم بزنند و فرجام جذب دومین گزینه مدنظر اوسمار ویرا هم ناموفق باشد.

آژیر قرمز در سمت راست خط دفاع

پرسپولیس در برهه فعلی یعقوب براجعه و البته سهیل صحرایی را به عنوان گزینه‌های حضور در پست دفاع راست دارد؛ هرچند که میلاد محمدی هم در قامت مدافع راست می‌تواند به میدان برود اما در شرایط کنونی، او تنها مدافع چپ تخصصی فهرست پرسپولیس محسوب می‌شود. آنچه پُر واضح است اینکه سرخ‌پوشان از یک‌سو در کِشاکش دعوای حقوقی با سرژ اوریه برای فسخ قرارداد هستند و از سوی دیگر فعلا نتوانسته‌اند با گزینه شاخصی برای تقویت سمت راست خط دفاعی تیم‌شان به توافق برسند و این موضوع در آستانه شروع نیم‌فصل دوم شرایطی ویژه را علیه پرسپولیسی‌ها به وجود آورده است. شاید بهتر بود پرسپولیسی‌ها ابتدا با گزینه مدنظرشان به توافق می‌رسیدند و سپس مناقشه حقوقی با اوریه را آغاز می‌کردند اما حالا نه مدافع راست شاخصی در لیست نفرات خود دارند و نه فعلا با گزینه شاخصی برای تقویت فهرست تیم‌شان به توافق رسیده‌اند!

با این حال پرسپولیس با یک اتفاق خوب هم روبه‌رو شده است و آن بازگشت مارکو باکیچ، هافبک مونته‌نگرویی این تیم به تمرینات است. او مصدومیت پیچیده‌ای را پشت سر گذشته است و از شب گذشته وارد اردوی تیم شد. به گزارش ورزش سه، باکیچ که در بازی‌های ابتدایی نیم‌فصل اول یکی از مهره‌های تاثیرگذار پرسپولیس بود، در دیدار لیگ برتر مقابل تراکتور با شلیک تماشایی خود یکی از زیباترین گل‌های فصل سرخ‌ها را به ثمر رساند، اما در هفته دهم مسابقات دچار مصدومیت شد تا برای مدتی طولانی از ترکیب تیم دور بماند. این مصدومیت باعث شد او حدود یک ماه و نیم از میادین فاصله بگیرد و روند درمان و بازتوانی را دنبال کند.

با این حال، بازگش باکیچ در دیدار جام حذفی برابر تراکتور، آن هم پس از یک دوره غیبت طولانی، چندان خوش‌یمن نبود. حضور او در آن مسابقه منجر به تشدید مصدومیتش شد تا این هافبک خارجی بار دیگر با درد مواجه شود و ناچار تهران را به مقصد کشورش ترک کند تا زیر نظر پزشک مورد اعتماد خود، مراحل درمان و فیزیوتراپی را ادامه دهد.

بازگشت او می‌تواند خبر امیدوارکننده‌ای برای کادر فنی باشد؛ هرچند وضعیت نهایی آمادگی این بازیکن و زمان بازگشتش به میادین، پس از بررسی‌های پزشکی مشخص خواهد شد. اوسمار و کادر پزشکی پرسپولیس امیدوارند با کیچ این بار بدون عجله و با آمادگی کامل به ترکیب تیم بازگردد تا تجربه تلخ تشدید مصدومیت تکرار نشود و این هافبک بتواند دوباره نقش مهمی در میانه میدان سرخ‌پوشان ایفا کند.